

Op 1 mei 2015 ging **Michel Van der Eycken** met pensioen. Michel begon zijn carrière in het Rijksarchief Hasselt in 1980. Zes jaar later werd hij benoemd tot afdelingshoofd en kort daarna werd hij lid van de wetenschappelijke raad van het Rijksarchief. In 2006 werd Michel benoemd tot Departementshoofd van Brussel. Hiermee werd hij verantwoordelijk voor het Algemeen Rijksarchief, het Algemeen Rijksarchief - 2, het Rijksarchief te Brussel (Anderlecht) en de archieven van het Koninklijk Paleis.

Michel heeft steeds een zeer sterke lokale en regionale verankering gehad in Brabant en Limburg. Jarenlang onderhield hij uitstekende contacten met gemeentebesturen, de provincie, verantwoordelijken van kerkfabrieken en heemkundige kringen. Hij bekleedde vele bestuursfuncties in commissies, redacties en jury's en is de auteur van tientallen publicaties, waaronder zijn driedelige stadsgeschiedenis *Diest. Het verhaal van een stad*.

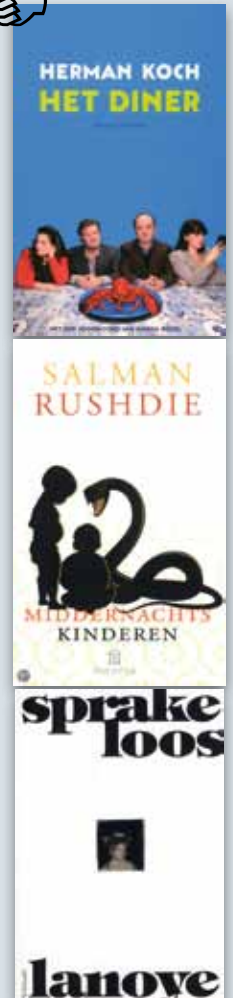
Als archivaris zorgde hij o.a. voor de acquisitie van meer dan een kilometer archief van de Limburgse steenkoolmijnen. Hij ontsloot honderden bestanden in het Rijksarchief Limburg en verwierf expertise over de gebouwenproblematiek.

Michel was ook actief op het internationale terrein. Mede door zijn ontsluiting van het archief van Alden Biesen werd hij lid van de Internationale Kommission zur Erforschung des Deutschen Ordens. Daarnaast speelde hij een belangrijke rol in een netwerk van Belgische, Duitse, Nederlandse en Luxemburgse archivariissen, die jaarlijkse symposia organiseren.

Bij het afscheid van Michel geeft het Rijksarchief een huldeboek uit. Voor archivariissen is vooral het deel 'Archieven, archivaliek en internationale samenwerking tussen archieven' interessant. Perinne Canavagio (voormalig adjunct secretaris-generaal van de International Council on Archives) en Pierre-Alain Tallier publiceren een tekst over de rol van archieven voor de democratie en de mensenrechten, meer bepaald in het kader van bewijzen voor de wandaden van dictatoriale regimes. Karin Van Honacker bespreekt een reeks internationale samenwerkingsprojecten, organisaties en netwerken in de archiefwereld uit de voorbije 20-30 jaar. Haar artikel geeft bovendien een stand van zaken over actuele discussies rond Europese regelgeving over privacy, het recht om vergeten te worden versus het recht op weten, auteursrechten en archiefportalen. Gustaaf Janssens schreef een artikel over de archieven van het Koninklijk Paleis. Daarnaast publiceren 14 andere auteurs bijdragen over de Duitse Orde en de regionale en lokale geschiedenis van Brabant en Limburg. De bundel is een mooi eerbetoon aan een sociale, goedlachse en sympathieke collega.

Harald Deceulaer

> Referentie: Harald Deceulaer, Marc Libert & Pierre-Alain Tallier (red.), *Lokaal en internationaal. De archivaris tussen geschiedenis en maatschappij - Du local à l'international. Le rôle des archivistes pour l'histoire et la société*. Liber Amicorum Michel Van der Eycken, Brussel, Algemeen Rijksarchief, Studia 153, 2015, (bestelnummer 5458).

Willem Vanneste:

“Ik heb de slechte gewoonte om boeken uit te lezen ook al vind ik ze niet goed”

Welk boek ligt er nu op je nachtkastje?

Het diner van Herman Koch en *Dertig dagen* van Annelies Verbeke. In *Het diner* ben ik ondertussen al vergevorderd en het bevalt me zeer. Het leukste vind ik dat niets is wat het lijkt. Dat het verhaal stukje voor stukje onthult wat er echt aan de hand is. Zo blijft het boeiend en verrassend. Aan *Dertig dagen* ben ik nog maar pas begonnen. Het begin kan me alvast boeien maar voorlopig kan ik daar niet veel meer over zeggen. Wel spijtig dat ik vooraf in *Humo* een interview met Annelies Verbeke over dit boek heb gelezen. Eigenlijk lees ik een boek liefst zonder al te veel voorkennis en na zo'n artikel is het nog moeilijk om een boek onbevangen te lezen.

Welk boek mag er altijd in je nachtkastje blijven liggen?

Middernachtskinderen van Salman Rushdie. Ik heb de meeste boeken van Rushdie graag gelezen en dit boek in het bijzonder. Niet dat ik me nog veel herinner van het verhaal of dat ik het recent nog heb herlezen maar het is wel één van de weinige romans die ik ooit een tweede keer heb gelezen. In de regel lees ik een boek nooit opnieuw. Wat ik zeer fijn vind bij Rushdie is de rijkdom van zijn verhalen. Ze bevatten een overdaad aan elementen, aan beelden, aan fantastische wendingen en dubbele betekenissen. Wie graag alles wil begrijpen zal misschien ongelukkig worden bij het lezen van een boek als *Middernachtskinderen*. Persoonlijk

geniet ik van de waterval aan elementen die Rushdie in zijn verhalen steekt. Ik hoef niet alles te begrijpen. Ik vind het niet erg om af en toe te verdwalen in de wirwar van verhaallijnen en verwijzingen. Ik stoer me daar niet aan maar geniet er van en maak er bij wijze van spreken mijn eigen verhaal van.

Welk boek ligt er al een tijdje op je te wachten en waarom ben je er nog niet aan begonnen?

Sprakeloos van Tom Lanoye. Ik ben al eens aan dit boek begonnen maar heb het na een paar pagina's weer opzij gelegd. Het is me niet helemaal duidelijk waarom ik het boek steeds maar weer laat liggen. Het is alsof ik opzie tegen het thema van het boek. Dat ik vrees dat het te zwaarmoedig gaat zijn. Het is ook een boek waarover veel te doen was in de media. Hierdoor heb ik me al een bepaald — mogelijk compleet verkeerd — beeld van het boek gevormd dat me niet direct aanspreekt.

Aan welk boek ben je begonnen maar onmiddellijk gestopt?

Ik heb de slechte gewoonte om boeken uit te lezen ook al vind ik ze niet goed. Zo heb ik dikke pillen als *Het schervengericht* van A.F.Th. van der Heijden en *Zwerm* van Peter Verhelst van A tot Z doorworsteld, me ergerend aan hoe slecht ik ze wel niet vond. Het is al wel eens gebeurd dat ik met een boek ben gestopt maar ik kan me niet meer herinneren welk.

Wat zijn je leesgewoontes? Lees je ook digitaal?

Digitaal lezen doe ik voorlopig enkel binnen een professionele context. Voor ontspanning lees ik nog steeds het liefst op papier. Ik lees in de regel ook enkel romans. Geen non-fictie of kortverhalen. Normaal gezien lees ik enkel in bed voor het slapen gaan. Andere leesgewoontes zijn zoals hiervoor al aangegeven dat ik in principe nooit een boek herlees en de slechte gewoonte heb om boeken die ik slecht vind toch uit te lezen. ■■

WILLEM VANNESTE

Willem Vanneste is archiefconsulent. Hij werkt sinds 1997 bij het stadsarchief Antwerpen, nu het FelixArchief. Hij is gespecialiseerd in digitale archivering en digitalisering en hij is actief bij eDAVID. Willem is ook secretaris van de werkgroep Automatisering van de sectie Archief van de VVBAD.